

ΝΙΚΟΣ
ΜΠΑΚΟΥΝΑΚΗΣ
nbak@dolnet.gr

Μαζί μου

Θα πάρω το μυθιστόρημα της Ντόνα Ταρτ *Η καρδερίνα* (εκδόσεις Λιβάνη, μετάφραση Χριστιάννα Σακελλαροπούλου), ένα μεγάλο συνθετικό επίτευγμα επάνω στην υπαρξιακή ερώτηση «τι κάνουμε όταν αμφιβάλλουμε;». Η Ταρτ δεν δίνει πθικολογικές απαντήσεις. Το στοιχημά της είναι να μας παρασύρει μέσα στη μυθιστορηματική πλοκή. Θα πάρω επίσης το μυθιστόρημα του Ροζέ Μαρτέν ντυ Γκαρ *Ζαν Μπαρουά* (εκδόσεις Πόλις, μετάφραση Κωστής Σωχωρίτης), ένα βιβλίο για τη θρησκεία και τη φιλοσοφία με κέντρο και αφορμή την υπόθεση Ντρέιφους. Ταυτόχρονα βιβλίο πειραματικό καθώς ο συγγραφέας συνδυάζει τη μορφή του μυθιστορήματος με τη μορφή του θεάτρου. Θα πάρω το μυθιστόρημα του Αμερικανού Τζον Τσίβερ *Φάλκονερ* (μετάφραση Ιλάνια Διονυσοπούλου, εκδόσεις Καστανιώτη), μια ιστορία εγκλεισμού που τη βλέπω σαν το αμερικανικό αντίστοιχο του *Ζένου του Καμί*. Θα πάρω την τελευταία συλλογή της Αλίσ Μονρό *Ακριβή μου ζωή* (μετάφραση Σοφία Σκουλικάρη, εκδόσεις Μεταίχμιο), διηγήματα για την καθημερινότητα, με απλή γλώσσα, που μας δίνουν χορταστικές φέτες αληθινής ζωής. Θα πάρω τη μινιατούρα του Μίλαν Κούντερα *Η γιορτή της ασημαντότητας* (μετάφραση Γιάννης Χάρης, Εστία), για το στυλ αυτού του συγγραφέα που σε κάνει να νιώθεις ότι τώρα μπορείς να παίρνεις μια άμαξα και να χάνεσαι αργά μέσα στους δρόμους του Παρισιού. Φυσικά θα πάρω το μυθιστόρημα του Ρομέν Σλοκόμπ *Κύριε Διοικητή* (μετάφραση Εφη Κορομπλά, εκδόσεις Πόλις), μυθιστόρημα γλώσσας αλλά και μιας εποχής (1942) που μας στοιχειώνει ακόμη. Θα πάρω το μυθιστόρημα της Μάρως Δούκα *Ελα να πούμε ψέματα* (εκδόσεις Πατάκη), μια μεγάλη σύνθεση όπου ο καθένας αναγνωρίζει τον εαυτό του, την εποχή μας, την ιστορία μας, τις αλήθειες μας, τα ψέματά μας. Η Δούκα εδώ, μεγάλη μαστόρισσα. Θα πάρω το κύκνειο άσμα του Αλβέρτου Αρούχ *Η γεύση της μνήμης* (εκδόσεις Ικαρος), μια μοναδική αυτοβιογραφία μέσα από τη γεύση και το φαγητό. Τέλος, θα πάρω το δοκίμιο του Δημήτρη Παπανικολάου «*Σαν κι εμένα καμωμένοι*»: *Ο ομοφυλόφιλος Καβάφης και η ποιητική της σεξουαλικότητας* (εκδόσεις Πατάκη), που μολονότι δίνει την εντύπωση ότι χρησιμοποιεί τον Καβάφη ως πρόσχημα για να παρουσιάσει τις queer σπουδές, τελικά μας δείχνει έναν αξιόπιστο και με επιχειρήματα τρόπο να διαβάσουμε διαφορετικά τον ποιητή.